

РЕШЕНИЕ

№ 2073

гр. София, 04.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Ж СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Калина Анастасова

Членове: Темислав М. Димитров
Ина Бр. Маринова

при участието на секретаря М. Б. Тошева
като разгледа докладваното от Темислав М. Димитров Въззивно гражданско дело № 20241100503874 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по въззивни жалби К. Р. Б. и „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД срещу решение № 21192/21.12.2023 г. по гр.д. № 34394/2023 г. по описа на СРС, 163 състав, с което ответникът „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД е осъден да заплати в полза на ищеца К. Р. Б. на основание чл. 200, ал. 1 КТ сумата в размер на 6000 лв., представляващи обезщетение за неимуществени вреди за претърпени болки и страдания в резултат на увреждане, изразяващо се в повърхностна травма на окосмената част на главата, контузия на клепача и околоочната област, контузия на гръдния кош и лумбална област на кръста, подкожен хематом и оток в областта над бузата, както и психически стрес, изразяващ се в безпокойство, безсъние, тревожност и напрегнатост, постоянни мисли за случилото се, страх, след настъпила трудова злополука на 06.02.2021 г., призната с разпореждане № 30294/15.02.2021 г. на НОИ, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането 06.02.2021 г., до окончателното изплащане на сумата, като искът за неимуществени вреди е отхвърлен до пълния предявен размер от 20000 лв., както и искът с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ за заплащане на сумата в размер на 47,02 лв., представляваща

обезщетение за имуществени вреди от посочената трудова злополука, изразяващи се в разходи за закупуване на лекарства, за което са издадени 2 броя касови бонове на 19.02.2021 г. за медикаменти „Цитизин“ и „Селеногин“ и 1 брой на 10.03.2021 г. за медикамент „Ксанакс“, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането - 06.02.2021 г., до окончателното изплащане на сумата, е отхвърлен изцяло.

Въззивникът - К. Р. Б., обжалва решението в частта, с която предявените искове са отхвърлени. Твърди, че е претърпяла както физически, така и психически увреждания, поради което има право на пълния размер на претендираното обезщетение за неимуществени вреди. Освен това, счита, че разходите за закупуване на лекарства са в причинна връзка с уврежданията, поради което има право на претендираното обезщетение за имуществени вреди. Моли решението в частта, с която исковете са отхвърлени, да бъде отменено и исковете да бъдат уважени изцяло. Претендира разноски.

„ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД оспорва въззивната жалба, подадена от К. Р. Б., като счита, че решението в частта, с която исковете са отхвърлени, е правилно.

Въззивникът - „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД, обжалва решението в частта, с която искът за неимуществени вреди е уважен. Твърди, че по делото не е доказано ищцата да е претърпяла неимуществени вреди в резултат на трудовата злополука, поради което счита, че няма право на претендираното обезщетение. Еwentуално, оспорва размера на дължимото обезщетение. Ето защо, моли решението в частта, с която искът е уважен, да бъде отменено и искът да бъде отхвърлен. Претендира разноските

К. Р. Б. оспорва въззивната жалба на „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД, като счита, че решението в частта, с която искът за неимуществени вреди е уважен, правилно.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, въз основа на закона и във връзка с наведените във въззивната жалба порочи на атакувания съдебен акт, достигна до следните фактически и правни изводи:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от К. Р. Б. с обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ за заплащане на сумите, както следва: сумата в размер на 20000 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането - 06.02.2021 г., до окончателното изплащане на сумата, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени от трудова злополука от 06.02.2021 г., призната с разпореждане № 30294/15.02.2021 г. на НОИ; сумата в размер на 47,02 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди от посочената трудова злополука, изразяващи се в разходи за закупуване на

лекарства, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането - 06.02.2021 г., до окончателното изплащане на сумата.

Ищцата – К. Р. Б., твърди, че с ответника е била в трудово правоотношение по трудов договор от 21.10.2020 г., по силата на което е изпълнявала длъжността „медицинска сестра“. Сочи, че на 06.02.2021 г., около 18,30 часа, е претърпяла трудова злополука – нападение с удари от дежурен лекар в отделението на „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД, в което е работила, вследствие на което е получила следните увреждания - контузия на клепача и околоочната област, контузия на гръдния кош и лумбална област на кръста, подкожен хематом и оток в областта над бузата, както и психически стрес, изразяващ се в безпокойство, безсъние, тревожност и напрегнатост, постоянни мисли за случилото се, страх. В резултат на трудовата злополука е претърпяла имуществени вреди – под формата на разходи за лечение и възстановяване, и неимуществени вреди – болни и страдания. Ето защо, предявява посочените иски.

С обжалваното решение искът за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди е уважен до сумата в размер на 6000 лв., като е отхвърлен до пълния предявен размер от 20000 лв., а искът за заплащане на обезщетение за имуществени вреди е отхвърлен изцяло.

Решението е обжалвано в цялост – ищецът К. Р. Б. обжалва решението в частта, с която исковите са отхвърлени, а ответникът „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД – в частта, с която искът за неимуществени вреди е уважен.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

Спорни пред въззивната инстанция са въпросите относно размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, както и дали се дължи претендираното обезщетение за имуществени вреди.

За основателност на исковите следва да се установи: наличие на трудово правоотношение между страните по делото, трудова злополука, претърпяна от работника или служителя в периода на трудовото правоотношение, като увреждането следва да е настъпило при или по повод изпълнение на възложената от работодателя работа или при изпълнение на каквато и да е работа, извършена и без нареждане, но в интерес на работодателя, или по време на почивка, прекарана в предприятието; настъпване на имуществени вреди под формата на претърпени загуби, както и размерът на вредата, претърпени неимуществени вреди – болки и страдания, причинна връзка между трудовата злополука и вредите.

Не се спори между страните, че между тях е съществувало безсрочно трудово

правоотношение, по силата на което ищцата е изпълнявала длъжността „медицинска сестра“. Това обстоятелство се доказва и от приетите по делото трудов договор № 108 от 21.10.2020 г.

По делото е представена декларация за трудова злополука, вх. № 113/12.02.2021 г. В декларацията е посочено, че на 06.02.2021 г., около 18,30 часа ищцата е претърпяла трудова злополука – увреждане на ищцата на работното място – хирургично отделение на „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД, причинено от умишлено насилствено физическо въздействие от член на персонала на болницата.

С разпореждане № 30294/15.02.2021 г. на НОИ на ТП на НОИ София, на основание чл. 60, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) декларираната злополука е призната за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 КСО. Посочено е, че злополуката е станала по време и по повод на извършваната работа, като при изпълнение на служебните си задължения през нощно дежурство в хирургичното отделение на „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД пострадалата К. Р. Б. е била нападната с удари от дежурен лекар в отделението, като вследствие на ударите е получила следните контузии – контузия на клепача и околоочната лява област, повърхностна травма на окосмената част на главата. Не се спори, че разпореждането не е обжалвано, поради което същото е влязло в сила.

Предвид горното, съдът намира за доказано обстоятелството, че на 06.02.2021 г. ищцата К. Р. Б. е претърпяла трудова злополука, призната с разпореждане № 30294/15.02.2021 г. на ТП на НОИ - София.

От представените по делото пред първата инстанция амбулаторни листове от 08.02.2021 г. и 17.02.2021 г. за извършени прегледи на ищцата се установява, че за лечение на уврежданията, претърпени от процесната трудова злополука, а именно – повърхностна травма на окосмената част на главата, контузия на клепача и околоочната област, хронично посттравматично главоболие, е назначена терапия със следните медикаменти – ксанакс, селеногин и цитизин. По делото са представени два броя фискални бонове за закупуване на предписаните медикаменти, като стойността на същите е 47,02 лв.

Следователно, противно на изложеното в обжалваното решение, по делото е доказано, че в причинна връзка с трудовата злополука се е наложило извършването на лечение на ищцата, за което същата е заплатила сумата в размер на 47,02 лв.

Съгласно т. 7 от Постановление № 4 от 23.XII.1968 г., Пленум на ВС, когато се търси обезщетение за имуществени вреди, изразени в разходи за лечение, усилената храна, чужда помощ и пр., следва да се събират доказателства за необходимостта от такива разходи и за действителното им извършване, както и за техния размер.

Във връзка с изложеното съдът намира, че по делото е доказано, че ищцата е извършила реално разходи за лечение в размер на 47,02 лв. за закупуване на предписани □ медикаменти, поради което искът по чл. 200, ал. 1 КТ за заплащане на обезщетение за претърпени загуби вследствие на трудовата злополука се явява основателен.

По делото пред първата инстанция са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите – Н.В. Б.-Д. и Д.Р.Ф.. Свидетелят Б.-Д. – дъщеря на ищцата, сочи, че малко след инцидента ищцата □ се е обадила, като е плачела и е говорела несвързано. Разказала □ е за инцидента, като е била много изплашена от случилото се. След два-три дни свидетелят Б.-Д. е видяла ищцата, като същата е изглеждала зле – подута около лявото око, имала е синини по главата, движила се е приведена, тъй като е изпитвала болки в гърба, била е трудно подвижна, през цялото време на срещата им е плачела, била е разстроена и е изпитвала болки. Два-три месеца след инцидента е получила припадък, променила се е, като често е плачела, станала е по-избухлива, започнала е да забравя, затворила се е в себе си, като е ограничила контактите си. Свидетелят Филипов сочи, че е посетил ищцата на следващия ден след инцидента, като ищцата е лежала на леглото, охкала е и е споделила, че всичко я боли, имала е синина на лицето. Дълго време след инцидента ищцата е изпитвала болки и страх, не е излизала от дома си, като е била в болничен. След завръщане на работа при ответното дружество ищцата е била принудена да напусне, според данни на свидетеля.

От заключението на приетата по делото пред първата инстанция съдебно-медицинска експертиза се установява, че ищцата е получила следните травми – контузия на главата и мозъчно сътресение, контузия на гръдния кош и лумбалната област, подкожен хематом и оток на лявата буза. Според вещото лице – ортопед-травматолог, изготвил експертизата в първоинстанционното производство, е налице причинна връзка между травматичните увреждания – контузия на главата, гръдния кош и кръста, и претърпяната от ищцата трудова злополука, като възстановителният период на претърпените травматични увреждания е около 20 дни и прогнозата за възстановяване е благоприятна.

Съгласно заключението на съдебно-медицинската експертиза, изготвена от вещи лица – психиатър и психолог, приета във въззивното производство, в резултат на трудовата злополука освен травматичните увреждания, свързани с контузия на главата и мозъчно сътресение, контузия на гръдния кош и лумбалната област, както и подкожен хематом и оток на лявата буза, ищцата е преживяла стрес, в резултат на който е развила остра стресова реакция и последвала я реакция на дезадаптация. Установените психични промени са в резултат на трудовата злополука, като ищцата е с ограничено социално функциониране, макар да е компенсирала с базисните си личностни особености. В резултат на инцидента ищцата е преживяла остър емоционален стрес,

изпитала е силни негативни емоции на болка, обида, унижение и застрашеност от неочаквано проявена към нея агресия. Впоследствие е развила адаптационна реакция на травматичното събитие с проява на емоционална лабилност, безпокойство, потиснатост, тревожност и депресивитет, отзвучали в рамките на няколко месеца. Към момента на изследването от вещите лица е налице у ищцата травматичен спомен от преживяното.

От представените болнични листи се установява, че ищцата е била в отпуск поради временна неработоспособност в периода от 09.02.2021 г. до 13.05.2021 г.

Във връзка с изложеното съдът намира, че по делото се установява от обсъдените по-горе писмени доказателства, свидетелски показания и приетите съдебно-медицински експертизи, че в резултат на процесната трудова злополука ищцата е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания и психически стрес.

Съгласно чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Критериите за определяне на този размер са вида и обема на причинените неимуществени вреди, интензивността и продължителността на претърпените болки и страдания и битови неудобства. При определяне размера на обезщетението при телесните увреждания следва да се имат предвид обективни обстоятелства като характера на увреждането, начина на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. (така Постановление № 4 от 23.XII.1968 г., Пленум на ВС).

При определяне на обезщетението за претърпени неимуществени вреди, вследствие на увреждането на ищцата от нанесените □ удари, следва да се отчете обстоятелството, че периодът на възстановяване от претърпените от ищцата увреждания не е кратък, доколкото за период над три месеца е била в състояние на временна неработоспособност. Следва да се отчете и фактът, че претърпените болки от ищцата са били интензивни в началния момент на увреждането, съдейки както от показанията на разпитаните свидетели, така и от представената по делото медицинска документация и заключението на съдебно-медицинската експертиза, приета в рамките на първоинстанционното производство. Следва да се отчете обстоятелството, че телесното увреждане на ищцата е причинено на работното □ място – болница, от пряк неин ръководител – доктор, било е причинено неочаквано, съпроводено с обида, предизвикали психическа травма у ищцата, в резултат на което същата е била силно стресирана за дълъг период от време, съдейки от показанията на разпитаните свидетели. От значение е и обстоятелството, че в резултат на инцидента с прекия □ ръководител ищцата е напуснал работата си. Отчитайки всички тези критерии, с оглед на общовъзприетото понятие за справедливост и общото икономическо състояние на

обществото, което е от значение за номиналния размер на обезщетението, съдът намира, че общото обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на нанесената телесна повреда и причинената психическа травма, следва да бъде определено в размер на 12000 лв.

Следователно, първоинстанционното решение следва да бъде отменено в частта, с която искът по чл. 200, ал. 1 КТ за имуществени вреди е отхвърлен и искът за неимуществени вреди е отхвърлен за разликата над 6000 лв. до сумата в размер на 12000 лв., като в полза на ищцата следва да бъде присъдено обезщетение за имуществени вреди в размер на 47,02 лв., както и допълнително обезщетение за неимуществени вреди за разликата над 6000 лв. до сумата в размер на 12000 лв., т.е. още 6000 лв., както и в частта, с която в полза на ответника са присъдени разноски над сумата в размер на 877,94 лв. до сумата в размер на 1541,55 лв.

По разноските:

При този изход на спора в полза на процесуалния представител на въззивника - адв. В. Г. Т., следва да бъде присъдено допълнително адвокатско възнаграждение за първата инстанция в размер на 664,89 лв., както и сумата в размер на 947,07 лв. – адвокатско възнаграждение за въззивното производство съобразно уважената част от жалбата.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД следва да бъде осъдено да заплати в полза на СГС сумата в размер на 555,57 лв. – държавна такса за въззивно обжалване и разноски за съдебно-медицинска експертиза съобразно уважената част от въззивната жалба, както и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК в полза на СРС сумата в размер на 410,37 лв., представляваща допълнителни разноски за държавна такса и възнаграждение за вещо лице съобразно уважената част от жалбата.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 21192/21.12.2023 г. по гр.д. № 34394/2023 г. по описа на СРС, 163 състав, в частта, с която искът за неимуществени вреди с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ, предявен от К. Р. Б. срещу „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД, е отхвърлен за разликата над 6000 лв. до 12000 лв., искът за имуществени вреди с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ, предявен от К. Р. Б. срещу „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД, е отхвърлен за сумата в размер на 47,02 лв., както и в частта, с която в полза на ответника „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО

ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД са присъдени разноси над сумата в размер на 877,94 лв. до сумата в размер на 1541,55 лв., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД, ЕИК 000689047, да заплати в полза на К. Р. Б., ЕГН *****, на основание чл. 200, ал. 1 КТ сумата над 6000 лв. до сумата в размер на 12000 лв., т.е. още 6000 лв., представляващи обезщетение за неимуществени вреди – болки, страдания и психически стрес, които са в резултат на увреждане след настъпила трудова злополука на 06.02.2021 г., призната с разпореждане № 30294/15.02.2021 г. на НОИ, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането - 06.02.2021 г., до окончателното изплащане на сумата, както и сумата в размер на 47,02 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди от посочената трудова злополука, изразяващи се в разходи за закупуване на лекарства, за което са издадени касов 2 броя касови бонове на 19.02.2021 г. за медикаменти „Цитизин“ и „Селеногин“ и 1 брой на 10.03.2021г. за медикамент „Ксанак“, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането - 06.02.2021 г., до окончателното изплащане на сумата.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 21192/21.12.2023 г. по гр.д. № 34394/2023 г. по описа на СРС, 163 състав, в частта, с която искът за неимуществени вреди с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ, предявен от К. Р. Б. срещу „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД, е отхвърлен за разликата над 12000 лв. до 20000 лв., както и в частта, с която К. Р. Б. е осъдена да заплати в полза на „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД разноси до сумата в размер на 877,94 лв.

ОСЪЖДА „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД, ЕИК 000689047 да заплати в полза на адв. В. Г. Т. на основание чл. 38, ал. 2 ЗА сумата в размер на 664,89 лв. – допълнително адвокатско възнаграждение за първата инстанция, както и сумата в размер на 947,07 лв. – адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция съобразно уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД, ЕИК 000689047 да заплати в полза на Софийски градски съд на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата в размер на 555,57 лв. – държавна такса за въззивно обжалване и разноси за съдебно-медицинска експертиза съобразно уважената част от въззивната жалба.

ОСЪЖДА „ЧЕТВЪРТА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ“ ЕАД, ЕИК 000689047 да заплати в полза на Софийски районен съд на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата в размер на 410,37 лв., представляваща допълнителни разноси за държавна такса и възнаграждение за вещо лице съобразно уважената част от жалбата.

Решението в частта, касаеща иска за неимуществени вреди, подлежи на обжалване в едномесечен срок от съобщението пред Върховния касационен съд, а в останалата част, касаеща иска за имуществени вреди, не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____